

5 мартъ 1876 г. Добродетелната дружина настоява предъ Поповича „да изпрати по-голѣма частъ отъ длѣжимата сума“, тъй като на първитѣ писма не е последвалъ задоволителенъ отговоръ. Кога и какъ, най-сетне, Поповичъ и Ценовъ сж уредили смѣткитѣ си по дълга къмъ Селимински, не се знае. Знае се само, че на 17 октомврий 1901 г., значи дълго следъ Освобождението, контората на Евлогий Георгиевъ въ Букурещъ предава цѣлия капиталъ на бившата Добродетелна дружина — 394 хиляди зл. лева — на Българската народна банка и въ разпореждане на Министерството на народната просвѣта. Но какво въ тоя капиталъ е било дѣлъ отъ завещанието на Селимински, не се посочва. Не е въ състояние да посочи това и никой днесъ. Ржкописитѣ на Селимински сжщо били предадени на онова министерство, за да минатъ отпосле въ архива на възраждането при Народната библиотека въ София, гдето се пазятъ и сега. Колкото се отнася до частната библиотека на Селимински, нѣщо отъ нея самъ той билъ подарилъ на Сливенскитѣ училища, а останалото, около 300 тома, било изпратено въ 1873 г. отъ Браила въ България, чрезъ услугитѣ на К. Поповича. Библиотеката, съставена главно отъ философски и исторически съчинения, особено гръцкитѣ класици (Херодотъ, Тукидидъ, Страбонъ, Полибий, Платонъ, Аристотелъ, Плутархъ и др.), добре подвързани, била поставена въ читалищната стая на централното училище въ Сливенъ. Но, за нещастие, всички книги станали плячка на пожара отъ 1877 г., който унищожилъ и самото училище.

5. ТРАГИЧЕНЪ КРАЙ. — Върху последнитѣ дни и смъртта на Селимински ние имаме твърде оскждни вести. Кисимовъ, като споменува накжсо за фалита на търговцитѣ, у които Селимински вложилъ паритѣ си, забелязва: „Това ненадейно нещастие толкова повлия на този старецъ, щото той не можа да понесе тази душевна болка. Заведенъ въ болницата на душевно-болнитѣ въ Исмаилъ, моятъ нещастенъ приятелъ се помина наскоро преди Освободителната война“.

Кисимовъ предава твърде непълно и само по слухъ причината за тежкото заболяване и преждевременната смъртъ на нещастния Селимински. За всѣки случай, той опредѣля съвсемъ невѣрно датата на тия случки като „наскоро преди Освободителната война“: въ действителность